

**Fővárosi Bíróság útján
a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság részére**

Tisztelt Legfelsőbb Bíróság!

Alulírott **Bodoky Tamás** felperes () meghatalmazott jogi képviselőm útján (Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda, 2360 Gyál, Kőrösi út 104., eljáró ügyvéd: Dr. Baltay Levente) a **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.107/2010/3. jogerős ítélete ellen** a Pp. 270.§ (2) bekezdése ellen a törvényes határidőn belül

felülvizsgálati kérelemmel élek,

és kérem a T. Bíróságot, hogy a Fővárosi Ítéltábla fent megjelölt ítéletét változtassa meg, és az elsőfokú bíróság ítéletével (22.P.20.941/2010/9.) összhangban kötelezze az alperest a per tárgyát képező adatok kiadására.

I.

Az elsőfokú ítélet arra kötelezte a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. (továbbiakban: MFB) alperest, hogy adja ki részemre a KPMG tanácsadó cég által készített megvalósíthatósági tanulmányt (továbbiakban: tanulmány) a sávolyi Balatonring beruházásról, azzal, hogy néhány, nem közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatot kitakarhat. A másodfokú ítélet megváltoztatta az elsőfokú határozatot, és a keresetemet elutasította. Indokolása szerint a tanulmány banktitkot tartalmaz, amelyek nyilvánosságra hozatala az alperesnek a jövőben külső, illetéktelen befolyástól mentes döntéshozatali eljárását veszélyeztetné.

Álláspontom szerint az Ítéltábla az alábbiak szerint tévesen értelmezte a jogszabályokat.

II.

A banktitok az ügyfél személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, gazdálkodására, tulajdonosi és üzleti kapcsolataira, valamint a pénzügyi intézménynél vezetett számlájának egyenlegére, forgalmára, és a pénzügyi intézménnyel kötött szerződéseire vonatkozik. Titkai tehát nem a bankoknak, hanem az ügyfeleknek van. A magyar állam 100%-os tulajdonban lévő hitelintézménye a Magyar Fejlesztési Bank Zrt., amely működésére elsődlegesen a Magyar Fejlesztési Bankról szóló 2001. évi XX. Törvény (Mfbt.), mögöttesen a hitel és pénzügyintézetekről szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) szabályai vonatkoznak, köztük a banktitok megtartásának törvényi kötelezettsége.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) a közérdekű adatok nyilvánosságának főszabálya alóli kivételeket kógens jelleggel határozza meg: a törvény 1.§ (2) bekezdése szerint „*e törvényben foglaltaktól eltérni csak akkor lehet, ha azt e törvény kifejezetten megengedi.*” Banktitok, mint kivétel, nem található meg a törvényi felsorolásban, sem a törvény 19.§ (3) és (6) bekezdéseinek utaló szabályaiban. Két lehetőség kínálkozik: vagy minden esetben alaptalannak minősítjük a banktitokra történő hivatkozást, vagy a kivételek rendszerébe illesztjük bele. A kivételek közül álláspontom szerint kizárólag az üzleti titok szabályaira lehet alapozni – azaz azt állítani, hogy a banktitok az üzleti titok egy sajátos alfaja. Ez következik a két jogintézmény sajátos természetéből, céljából, hiszen mindkét jogintézmény a magánszféra védelmét hivatott biztosítani. Azonban a következetesség megőrzéséhez annak elismerése is szükséges, hogy így az üzleti titok összes szabálya alkalmazásra kerüljön, köztük a közpénzek

átláthatóságának alapelve, vagyis a Ptk. 81.§ (3) és (4) bekezdésében foglaltak. A kivételek kögens felsorolásából következően a hitel és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény és 55.§ és 55/A.§ önmagában nem szolgálhat a közérdekű adatok nyilvánosságának a korlátozásához.

III.

A jogerős ítélet szerint „*az alperes banktitok megőrzéséhez fűződő érdekére történő hivatkozása megfelelő módon alátámasztotta azt, hogy megítélésére, működésére, befolyásmentes döntésére az eddig meg nem ismert adatok kiadása olyan veszélyt jelentene, amely miatt jogszerűen tagadta meg a kért adatok kiadását*”, ezért az Avtv. 19.§ (2) bekezdése alkalmazható. Álláspontom szerint ez az értelmezés önkényesen ragadja ki a banktitok kategóriáját a magánszférát védő intézmények közül, és a banktitkot nem eredeti funkciója szerint értelmezi, hanem a 19/A.§ (2) bekezdésének kontextusában. Mint azt kifejtettem, banktitka nem a banknak, hanem az ügyfélnek van. Az „*alperes banktitok megőrzéséhez fűződő érdeke*” jogdogmatikailag értelmezhetetlen.

Figyelmen kívül hagyta az Ítéletábla, hogy a döntéshozatal nem az alperes önálló eljárása volt, hanem a Kormány utasításán alapult. A Magyar Fejlesztési Bankról szóló 2001. évi XX. törvény alapján a Kormány határozatban utasíthatja az alperest hitelezésre. A Kormány a 1179/2009. (X.26.) Korm. Határozat e.) pontjában úgy határozott, hogy az MFB adjon 15,3 milliárd forint összegű beruházási kölcsönt a Sávoly Motorcentrum Fejlesztő Kft. részére. A konkrét döntés tehát nem az alperes döntése volt. Természetesen az alperes is nyilváníthatott véleményt a tervezett beruházásról, azonban az alaptörténet nem az alperesi állásponttól függött. Ebből következően téves az alperes saját döntéshozatali eljárását veszélyeztető adatként értelmezni a per tárgyát képző hatástanulmányt.

IV.

Feltéve, de meg nem engedve, hogy a banktitok értelmezhető a döntés-előkészítés kontextusában, továbbá a döntéshozatali eljárás az alperes kizárólagos részvétele mellett valósult volna meg, úgy sem tartom indokoltnak az adatszolgáltatás megtagadását. A 19/A.§. (2) bekezdése által védett, jövőbeli döntéshozatali eljárások védelme azt a célt szolgálja, hogy tipikus, jövőben nagy valószínűséggel előforduló döntéshozatal során illetéktelen, külső nyomás ne nehezedjen a döntéshozatalban résztvevőkre. A sávolyi beruházás volumenéhez hasonló beruházás az alperes hitelezési gyakorlatában is ritkán fordul elő, valószínűtlen, hogy a jövőben motor- vagy autóversenypálya építéshez kell hitelt nyújtania. Mint minden alapjogot korlátozó jogszabálynak, a döntés-előkészítésre való hivatkozásnak is a szükségesség és arányosság keretei között kell maradnia. Álláspontunk szerint nem felel meg ennek a követelménynek sem az alperes meglehetősen sommás hivatkozása, amely szerint a nyilvánosságra hozatal indokolatlan versenyhátrányt eredményezne, sem a bíróság ezen alapuló következtetése, miszerint a banktitok megőrzéséhez fűződő érdekre hivatkozás megfelelő módon alátámasztja a 19/A.§ (2) bekezdésre való hivatkozást. Az Avtv. 20.§ (4) bekezdése szerint a dokumentum meg nem ismerhető adatait felismerhetetlenné téve kell kiadni az adatot, ha a dokumentumban olyan adatok is szerepelnek, amelyek nem ismerhetőek meg. Az alapjog-korlátozás tartalmi követelményeit szem előtt tartva – és saját téves megközelítésével összhangban – akkor járt volna el következetesen a bíróság, ha a hatástanulmányban található, jövőbeli döntéshozatal veszélyeztető adatok megjelölésére hívja fel az alperest, majd ezek kitakarásával rendeli el a hatástanulmány kiadását. Hangsúlyozom azonban, hogy ez a megoldás is alapvetően téves, hiszen a banktitok nem értékelhető döntés-előkészítő adatként.

A banktitokra való általános hivatkozás jelen perben való értékelése a teljesen szabad belátáson alapuló titkosítási felhatalmazással egyenértékű, amely a 34/1994 (VI.24.) AB

határozat értelmében alkotmányellenes. Ugyanez az alkotmánybírói döntés rögzítette azt az elvi követelményt is, hogy „az alapjog érvényesülése érdekében biztosítani kell a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslat lehetőségét, melynek a formai kritériumokon túl ki kell terjednie a nyilvánosságkorlátozás tartalmi vizsgálatára.” Ez az alkotmányos követelmény az eljárás során nem teljesült.

V.

Az Adatvédelmi Biztos honlapjának tájékoztatása szerint¹ a biztos egy beadvány nyomán vizsgálta hogy közérdekű adat-e Magyar Fejlesztési Bank (MFB) és a BHD Hőerőmű Zrt. közötti hitelszerződés, a hitelezés vállalásának alapjául szolgáló megtérülési számítások, valamint az üzleti tervek. A Magyar Fejlesztési Bank a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény alapján közfeladatot ellátó szerv. A bankkal szerződést kötő természetes és jogi személyeknek A Biztos állásfoglalása szerint számolniuk kell azzal, hogy a bank jogállásából eredően a szerződések adatai közérdekű adatnak minősülhetnek, így azokról bármely érdeklődő tudomást szerezhet. Az adatok megismerésének korlátját képezhetik az üzleti titokra és a banktitokra vonatkozó szabályok: a Polgári Törvénykönyv azonban csak a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokat részesíti védelemben a közérdekű adatok igénylése során. Tekintettel arra, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságát korlátozó rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni, a Magyar Fejlesztési Bank a banktitokra hivatkozással nem tagadhatja meg közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalát, különösen nem a megkötött szerződések legalapvetőbb adataira vonatkozóan (szerződő felek, hitelösszeg, kamat, visszafizetési határidő, stb.) – foglalt állást a biztos. Ezzel a jogértelmezés is az általam igényelt adatok nyilvánosságát támasztják alá. Az Adatvédelmi Biztos helyesen az üzleti titok egy sajátos kategóriájaként kezeli a banktitkot, és semmilyen formában nem kapcsolja az ilyen adatokat a döntés-előkészítési eljáráshoz.

VI.

IV.

A kifejtett érvek alapján kérjük, hogy a **T. Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és a 253.§ (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.** A Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyalás tartását kérjük.

Budapest, 2011. január 20.

Tisztelettel,
Képv.:

¹ http://abiweb.obh.hu/abi/index.php?menu=0/Sajtokozlomenyek&dok=20110113_ABI_1

Tisztelt Legfelsőbb Bíróság!

Bodoky Tamás felperes
(1084 Budapest, Déri Miksa u. 10.)

Képv.:

felülvizsgálati kérelme

a Fővárosi Ítéltábla

2.Pf.21.107/2010/3. ítélete ellen